

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA

45 (306) 30 PAŹDZIERNIKA 2022R.

(do użytku wewnętrznego)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Nawrócenie Zacheusza

Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić.

Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu». Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: «Do grzesznika poszedł w gościnę». Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czymś skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie». Na to Jezus rzekł do niego: «Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło».

POKORNA CIEKAWOŚĆ ZACHEUSZA

Granica między dobrem a złem nie przebiega między ludźmi, dzieląc ich na dobrych i złych, lecz w sumieniu i sercu każdego człowieka. Nikt nie jest postawiony poza nawiasem Bożego miłosierdzia. Pokorna ciekawość Zacheusza, uznawanego w swoim środowisku za grzesznika, została wynagrodzona możliwością osobistego spotkania z Jezusem. Zachęte: „Zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”, słyszą wszyscy, którzy otwierają się na Jezusa oraz na dar Jego miłosierdzia i przebaczenia „albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło”.

Drodzy Bracia i Siostry, Kochani Parafianie.

Nie tylko październik jest miesiącem na różaniec. Jest on jedynie motywacją i zaproszeniem, by każdego dnia otwierać swoje serce na spotkanie z Bogiem. Różaniec jest lekarstwem na nasze niepokoje, lęki, obawy, które nosimy w swoich sercach i wypowiedaniem wobec nich, że Bóg jest z nami – tak jak jest z Maryją. Jest zaproszeniem Boga do naszych radości i sukcesów i podziękowaniem, że są one tak naprawdę owocem działania w naszym życiu Bożej łaski. Odmawianie różańca wtedy nie staje się przymusem czy magicznym dziełem, ale przywilejem.

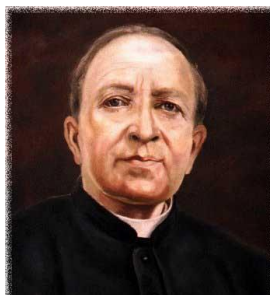
W listopadzie nadal odmawiamy gorliwie różaniec święty. Wspominając naszych wiernych zmarłych koncentrujemy się na rozważaniu tajemnic historii zbawienia w kontekście rzeczy ostatecznych: Śmierć. Sąd. Piekło. Niebo. Nauczanie Katechizmu Kościoła Katolickiego o rzeczach ostatecznych, szczególnie wskazane jest do rozważania podczas miesiąca listopada. W katechizmie nazywa się rzeczami ostatecznymi rzeczywistość, z którą zetknie się człowiek pod koniec swego życia, **śmierć, sąd, wieczne przeznaczenie:**

niebo albo piekło. Kościół przypomina je w sposób szczególny w miesiącu kiedy częściej odwiedzamy groby i mówi o dobrym zwyczaju modlitwy za zmarłych krewnych i przyjaciół, za dusze w czyśćcu cierpiące. Poprzez liturgię, chrześcijanie są zaproszeni do rozważania o tych rzeczywistościach, które każdego z nas dotkną. Czym zatem jest śmierć? Katechizm Kościoła Katolickiego naucza, że «śmierć kończy życie człowieka jako czas otwarty na przyjęcie lub odrzucenie łaski Bożej ukazanej w Chrystusie». Śmierć ciała jest końcem tylko życia doczesnego. «Każdy człowiek w swojej nieśmiertelnej duszy otrzymuje zaraz po śmierci wieczną zapłatę na sądzie szczegółowym, który polega na odniesieniu jego życia do Chrystusa i albo dokonuje się przez oczyszczenie, albo otwiera bezpośrednio wejście do szczęścia nieba, albo stanowi bezpośrednio potępienie na wieki». W tym sensie, św. Jan od Krzyża mówi o sądzie szczegółowym każdego zaznaczając, że «pod wieczór naszego życia będziemy sądzeni z miłości». Wszystkie tajemnice różańca św. są rozważaniem miłości Boga do człowieka i naszym szczerym pragnieniem miłowania Boga. Zatem modlitwa różańcowa, która odmawiana jest w listopadzie, szczególnie za zmarłych, jest specjalną

formą pamięci o tych, którzy przez bramę śmierci przeszli do wieczności. Błagamy Boga o miłosierdzie dla nich. Gdy wspominamy Wszystkich Świętych – zbawionych nasza modlitwa staje aktem uwielbienia i dziękczynienia Bogu za dar odkupienia i za dar nieba dla wiernych zmarłych. Dla nas żyjących taka modlitwa jest aktem nadziei, wiary i miłości. Nadziei na nasze zbawienie, oczywiście dzięki łasce Bożej. Wiary – bo wyznajemy: wierzę w ... świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. I miłości - bo kochamy Boga i naszych bliźnich. Nie boję się śmierci, wierzę, mam nadzieję i kocham. Modlę się i naśladowuję Chrystusa i Jego Matkę.

Wasz Proboszcz.

CŁO

Wszystko dla Chrystusa, Pana mego, wytrzymam. Nic dla mnie nie ma trudnego. Jestem gotów cło zniesienia wszystkiego zapłacić. Choćby to były rzeczy dla mnie najboleśniejsze, nic dla mnie nie ma ciężkiego.

Siebie całego Jemu ofiaruję bez żadnych zastrzeżeń. Oby nie wysła ode mnie żadna skarga z powodu mego krzyża. Cierpliwie, z najpokorniejszym posłuszeństwem to zniosę, ponadto podziękuję Bogu, że mnie uznał za godnego tego krzyża.

WSZYSCY ŚWIĘCI

Uroczystość Wszystkich Świętych ma charakter bardzo radosny. Wspominamy przecież tych wszystkich, którzy żyli przed nami i wypełniając w swoim życiu Bożą wolę, osiągnęli wieczne szczęście przebywania z Bogiem w niebie. Kościół wspomina nie tylko oficjalnie uznanych świętych, czyli tych beatyfikowanych i kanonizowanych, ale także wszystkich wiernych zmarłych, którzy już osiągnęli zbawienie i przebywają w niebie. Widzi w nich swoich orędowników u Boga i przykłady do naśladowania.

**WSPOMNIENIA LITURGICZNE
W TYM TYGODNIU**

31 PAŹDZIERNIKA

św. Alfons Rodriguez

1 LISTOPADA

Wszyscy Święci

2 LISTOPADA

**Wspomnienie wszystkich
wiernych zmarłych**

3 LISTOPADA

**św. Marcin de Porres,
zakonnik**

**bł. Rupert Mayer,
prezbiter**

4 LISTOPADA

**św. Karol Boromeusz,
biskup**

5 LISTOPADA

**św. Elżbieta
i Zachariasz,
rodzice**

**św. Jana Chrzciciela,
św. Gerald,
biskup**

**INTENCJA ZA MIASTO
STAŁOWA WOLA**

listopad:

**Za wszystkich wiernych
zmarłych.**

INTENCJA PAPIESKA

listopad:

Aby dzieci, które cierpią, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty - miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.

CZYTAMY KATECHIZM (50)

CO TO JEST SAKRAMENT?

Sakrament jest to znak zewnętrzny, ustanowiony przez Jezusa Chrystusa dla oznaczenia łaski i udzielenia jej tym, którzy sakrament godnie

przyjmują (por. Piotr kard. Gasparri, *Katechizm katolicki*, P. 325).

Słowo „sakrament” pochodzi od łacińskiego wyrazu „sacramentum”, oznaczającego tyle co „zaprzysiężenie”, „zobowiązanie”.

W legionach rzymskich rekruci składali przysięgę wojskową zwaną „sacramentum”, w której ślubowali wierność cesarzowi. Często byli przy tym pieczętowani lub robiono im tatuaż ze znakiem cesarskim, aby można było ich łatwo rozpoznać w razie dezercji. Z pewnych powodów Ojcowie Kościoła zaczęli używać słowa „sacramentum” kontekście chrześcijańskim, dostrzegając być może podobieństwo między wojskową przysięgą wierności a wypowiedzianym przez nowo ochrzczonych wyznaniem wiary w Chrystusa. Całkowita zmiana, jaka dokonywała się w życiu każdego ochrzczonego, przywodziła na myśl przysięgę rekruta i pieczęć, która pozostawała nie tylko na jego skórze, lecz także odcisnęła się na jego sercu. Sakrament jest zbawczym aktem Jezusa Chrystusa. Przychodzi On podnieść człowieka potrzebującego zbawienia. Sakrament jest również aktem urzeczywistnionym w Kościele i przez Kościół. Św. Leon Wielki napisał: *Odkąd nie ma Go [Chrystusa] między nami, to, co było widzialne w naszym Zbawicielu, przeszło do Jego misteriów.*

(ks. Dariusz Kielar)

WIECZORY Z JEZUSEM

Wieczory z Jezusem. Wieczorne godziny twojej ciszy, twojego wyciszenia i uspokojenia w Najświętszej Obecności Jezusa. Czas twojej obecności w Najświętszej Obecności Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Jesteś tu w naszym parafialnym kościele w ciszy twojej obecności w Najświętszej Obecności Jezusa. W ciszy twojej obecności oddajesz Jezusowi całe swoje życie, dzień po dniu, chwila po chwili, wydarzenie po wydarzeniu smutne i trudne, radosne i optymistyczne. Zostawiasz tu cały ciężar dnia, cały zgiełk i cały niepokój o to co było wczoraj, co jest dzisiaj i będzie jutro. Jesteś tu i jesteś wśród nas. Zaczęliśmy już ósmy rok codziennej adoracji Jezusa Eucharystycznego. Jesteśmy jako Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu obecni na adoracji Jezusa Eucharystycznego od poniedziałku do piątku od piętnastej do dwudziestej drugiej.

BK

Od 2018 roku nasza parafia organizuje „Noc świętych”. W wigilię Wszystkich Świętych Parafianie, jak pierwsi chrześcijanie, którzy zbierali się w katakumbach przy grobach świętych, gromadzą się w świątyni, aby w ustawionych na ołtarzu relikwiach świętych i błogosławionych widzieć wzór do naśladowania i modlić się o dar własnej świętości.

Już jutro przeżywać będziemy kolejną „Noc świętych”. Podczas uroczystej Mszy Świętej o godzinie 18.00

- w procesji do ołtarza, przedstawiciele grup parafialnych przyniosą i złożą na ołtarzu relikwie błogosławionych i świętych. Później, w adoracji Najświętszego Sakramentu, medytacji i wspólnym śpiewie będziemy się modlić za naszych bliskich zmarłych, w nadziei, że oni już „zamieszkali” w Domu Ojca. Zachęcamy do liczego i aktywnego uczestnictwa.

NASZ KOŚCIÓŁ

4 listopada 2018 r. odbyło się uroczyste poświęcenie stojącej przed naszym kościołem figury

przedstawiającej Najświętsze Serce Pana Jezusa. Ks. Mieczysław Kucel – proboszcz naszej parafii wraz z braćmi w kapłaństwie i parafialną wspólnotą zaprosił na to niezwykle w życiu parafii wydarzenie Przełożonego Generalnego Michalitów ks. Dariusza Wilka, który poświęcenia dokonał. Figura Zbawiciela, otwartymi szeroko ramionami zaprasza wszystkich, by w Jego Najświętszym Sercu odnaleźli pokrzepienie.

U stóp Chrystusa widnieje dwunastu świętych i błogosławionych wyznawców i męczenników za wiarę.

SZTAFETA MODLITWY

W roku jubileuszu 35 lecia konsekracji naszego kościoła, zachęcamy Parafian do aktywnego włączenia się we wzajemną „Sztafetę modlitwy”. W tym tygodniu otoczmy modlitwą mieszkańców ulicy **Ofiar Katynia 38 i 39**.

W TYM TYGODNIU:

WTOREK

14.00 – Msza św. z procesją na cmentarz

19.00 – Nieszpory za zmarłych

CZWARTEK

17.00 – Różaniec o powołania kapłańskie i za powołanych.

18.00 – Msza św. w intencji o powołania kapłańskie i zakonne i do Liturgicznej Służby Ołtarza

PIĄTEK

16.00 spowiedź dla dzieci

16.30 Msza św.

17.00 spowiedź dla młodzieży i dorosłych

18.00 Msza św.

Całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu.

SOBOTA

16.15 – Męski Różaniec

19.00 – Nabożeństwo wynagradzające

NIEDZIELA

12.00 – Msza św. w int. o rozwój życia duchowego i religijnego w naszej parafii.

17.00 – Nieszpory i zmiana tajemnic różańcowych

DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE

W listopadowych „wypominkach” pamiętajmy o tych, którzy byli pośród nas, a uprzedzili nas w drodze do wieczności.

Świętej pamięci:

ks. Józef Ciaciek

budowniczy kościoła
i pierwszy proboszcz

ks. Stanisław Klocek

proboszcz

i przełożony domu zakonnego

ks. Stanisław Pasionek

wikariusz, katecheta,
opiekun ministrantów

ks. Stanisław Stanowicki

duszpasterz, katecheta,
spowiednik

ks. Józef Pater

ojciec duchowny, kancelista,
spowiednik

ks. Stanisław Mendyka

kapelan Domu Pomocy
Społecznej, spowiednik

ks. Krzysztof Surma

duszpasterz, spowiednik,
kaznodzieja

ks. Władysław Skowron

katecheta, spowiednik,
kaznodzieja

br. Eugeniusz Wawrzonek

organista

RÓŻANIEC ZA ZMARŁYCH

Różaniec za zmarłych wyszczególnionych w wypominkach w naszym kościele jest odmawiany w **poniedziałek, wtorek, piątek i sobotę** o godz. **17.30**.

ODPUST ZUPEŁNY

W dniach 1-8 listopada można uzyskać odpust zupełny pod niżej wymienionymi warunkami.

- 1) pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy,
- 2) odmówienie "Ojcze nasz" i "Wierzę w Boga",
- 3) dowolna modlitwa w intencjach Ojca św.,
- 4) Spowiedź i Komunia św

CZAS JEST MIARĄ ŻYCIA

Czas jest miarą naszego życia; w jego biegu zmieniamy się i starzejemy. Jak w przypadku wszystkich istot żyjących na ziemi, śmierć jawi się jako normalny koniec życia. Stare reguły zakonne, np. benedyktyńska albo kamedulska zalecały codzienne wspomnianie śmierci. Nie wspomniano jej jednak po to, by trwać w smutku, ale by rozkoszować się życiem i przeżywać radość życia.

(Katechizm Kościoła Katolickiego)

Nie znamy dnia powtórnego uobecnienia się pośród nas Chrystusa, ale każdy dzień jest, być może ostatnim. Dzień Pański może przyjść niespodziewanie jak zapomniane święto, zaskakując wszystkich.

BĄDŹ ZAWSZE PRZYGOTOWANY

Moja babcia mawiała: „Bądź zawsze przygotowany na śmierć i ubierz się przyzwoicie na ostatnią drogę”. Potwierdzeniem tego była bawełniana chustka, sukienka i damskie lakierki, które od zawsze czekały swojej „godziny” na półce starodawnej szafy. Wierzyła, że śmierć jest kolejnym etapem życia. Gdy nadeszła, nie była nią zaskoczona. Pogodzona z Bogiem i stęskniona za Niebem, odeszła w spokoju. Odeszła w swojej chustce i sukience, bo na spotkanie z Bogiem trzeba się przyzwoicie przygotować.

(p-Q)

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**

adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;

✉ parafia.sw@gmail.com;